

# ‘Ik heb lelijke heesters leren appreciëren’

**EXPO** Fotograaf Iwert Bernakiewicz heeft van Hasseltse achtertuintjes een geheime wereld gemaakt waar het fijn is om te zijn.

‘Wij willen allemaal ons oude leven terug, maar laat ons wel wezen. Het zal niet lukken’, zegt fotograaf Iwert Bernakiewicz. ‘Op mijn wandelingen door het donker kom ik geregeld bij dezelfde plekken uit. Het is er altijd anders. Alles is voortdurend in beweging. Alleen door mee te bewegen kan ik loskomen van de chaos. Wandelen brengt rust.’

Iwert Bernakiewicz doceert architectuur aan de universiteit van Hasselt. Maar als de nacht valt, wordt hij een vreemde man. Onderweg in Hasseltse wijken vangt hij sprookjesachtige beelden van onkruid op roofing, onnozelenstruikgewas, een leaseplant in een hal. Hij fotografeert banaliteiten in het donker. ‘Rare mens’, reageren passanten vaak. Het kan Bernakiewicz niet schelen. Naast een tuinhuis, in een bosje plots een paradijs ontdekken, daar draait het om.

‘Mijn foto’s zijn als sprookjes: een manier om met de boze, donkere wereld te leren omgaan. ’s Nachts is de wereld anders. Ik loop

er verwachtingsloos in rond, zoals een jongetje in het bos. Eerst vindt hij een aardbei. Daarna volgt hij een vlinder en vervolgens denkt hij: “Waar zijn mama en papa eigenlijk?”

‘De verwondering trekt je vooruit. Je hoeft er geen controle over te hebben. Ik probeer het mysterie een mysterie te laten zijn. Dikwijls is het dreigend en eenzaam. Maar wat als de bomen nu eens wezens zijn, die zin hebben in een dansje? Ik weet dat het antropomorf is, mijn verlangen naar contact herkennen in zeven coniferentopjes, maar ik beleef er plezier aan. Het brengt rust, in een leven mét virussen nog meer. Ken je de planeet Tralfamadore uit het boek *Slachthuis vijf* van Kurt Vonnegut? De verhalen op Tralfamadore hebben geen begin en geen einde. Er zit geen spanning in, geen moraal of oorzaak. En toch zitten ze vol wonderbaarlijke momenten. Die beleef ik dus ook, ’s nachts met mijn camera. Ik heb lelijke heesters leren appreciëren.’



Bernakiewicz fotografeert banaliteiten in het donker. © Iwert Bernakiewicz ©

## Bouillon van Babcha

Naast de 101 nachtwandelingen in CC Hasselt is er het caleidoscopische bos. Vorig jaar is Bernakiewicz om vijf uur ’s ochtends op een stoel gaan zitten in een bos in Stokrooie. Hij heeft er een film van gemaakt die eruitziet als Alice in Wonderland die door een caleidoscoop

kijkt. De zon blikkert toverachtig door het groen van de bladeren. Bernakiewicz heeft het hele bos gemanipuleerd. Boomstammen groeien in een hoek van 90 graden, takken vallen samen in een grappige geometrie. En in het midden zit een oog dat je naar binnen zuigt met een mantra. ‘Kom maar, kind.

Hier ben je veilig.’

‘Het caleidoscopische bos vormt een tegenwicht tegen mijn melancholische straatwandelingen. Ik heb het bos uit elkaar gehaald en met de onderdelen een wereld gemaakt zoals ze zou kunnen bestaan. Het is vreemd en mooi tegelijk. Met de film heb ik een bouillon getrokken van de werkelijkheid. Bouillon doet me aan Babcha denken, mijn Oekraïense

‘Mijn foto’s zijn als sprookjes: een manier om met de boze, donkere wereld te leren omgaan’

**Iwert Bernakiewicz**  
Fotograaf

grootmoeder. Ze trok soep uit vlees, beenderen, kruidentakjes, ik-weet-niet-wat, afval eigenlijk. Het was een mysterie op vier gasvuren. Ik mocht niet binnenkomen, want de potten waren gevaarlijk, maar het resultaat was heerlijk. Ik hou van die herinnering. Ik heb ze tijdloos en mooi gemaakt in een persoonlijke constructie, terwijl de mijnwagonnetjes de terril opreden. Ik hoor de stenen nog naar beneden rollen.’

**An Olaerts**

*Nightwalks/forests* in CHasselt, iedere vrijdag, zaterdag en zondag tot 6/6. Gratis, maar reserveren is verplicht via [ccha.be](http://ccha.be). ★★★★★